

Дело C-498/20

**Резюме на преюдициалното запитване съгласно член 98, параграф 1 от
Процедурния правилник на Съда****Дата на постъпване в Съда:**

29 септември 2020 г.

Запитваща юрисдикция:

Rechtbank Midden-Nederland (Нидерландия)

Дата на акта за преюдициално запитване:

2 септември 2020 г.

Ищец:

ZK като правопреемник на JM, синдик на BMA Nederland BV

Ответник:

BMA Braunschweigische Maschinenbauanstalt AG

Трета страна, предявила иск в производството:

Stichting Belangbehartiging Crediteuren BMA Nederland

Предмет на главното производство

Синдикът иска да бъде установено, че BMA Braunschweigische Maschinenbauanstalt AG (наричано по-нататък „BMA AG“) е нарушило задължението си за полагане на дължимата грижа по отношение на кредиторите на несъстоятелността на неговото непряко дъщерно дружество, дружеството в несъстоятелност BMA Nederland BV (наричано по-нататък „BMA NL“), и че по този начин е действало незаконосъобразно и носи отговорност за вредите, претърпени от кредиторите на несъстоятелността. Освен това, той иска да бъде установено, че BMA AG е задължено да внесе в масата на несъстоятелността на BMA NL обезщетение за вреди в полза на кредиторите на несъстоятелността в размер на несъбираемата част от вземанията на кредиторите на несъстоятелността спрямо BMA NL.

Фондацията Stichting Belangbehartiging Crediteuren BMA Nederland (наричана по-нататък „Stichting“) иска да бъде установено, че BMA AG е действало незаконосъобразно i) спрямо всички кредитори на несъстоятелността на BMA NL, съответно ii) спрямо кредиторите, които са разчитали, че BMA NL ще изпълни поетите към тях задължения, тъй като BMA NL ще получи съответно финансиране за целта от BMA AG, съответно iii) спрямо кредиторите, които са можели да предприемат мерки, за да предотвратят възможността вземанията им към BMA NL да останат неудовлетворени, ако са знаели предварително за прекратяването на по-нататъшното финансиране от страна на BMA AG. Stichting иска също BMA AG да бъде осъдено като трето лице да заплати при първо поискване вземането на всеки кредитор на BMA NL в пълен размер (ведно с лихвите).

Предмет и правно основание на преюдициалното запитване

Тълкуване на правото на Съюза, член 267 ДФЕС

Преюдициални въпроси

Въпрос 1

а) Трябва ли изразът „на мястото, където е настъпило [...] вредоносното събитие“ в член 7, точка 2 от Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (преработен текст) (ОВ L 351, 2012 г., стр. 1, наричан по-нататък „Регламент „Брюксел Ia“) да се тълкува в смисъл, че „мястото на настъпване на събитието, причинило вредата“ (наричано по-нататък „място на настъпване на вредоносното събитие“) е мястото на седалището на дружеството, което не може да удовлетвори вземанията на своите кредитори, когато тази несъбираемост се основава на обстоятелството, че главното дружество майка на това дружество е нарушило задължението си за полагане на дължимата грижа спрямо тези кредитори?

б) Трябва ли изразът „на мястото, където е настъпило [...] вредоносното събитие“ в член 7, точка 2 от Регламент „Брюксел Ia“ да се тълкува в смисъл, че „мястото на настъпване на вредата“ (наричано по-нататък „мястото на увреждането“) е мястото на седалището на дружеството, което не може да удовлетвори вземанията на своите кредитори, когато тази невъзможност за удовлетворяване се основава на обстоятелството, че главното дружество майка на това дружество е нарушило задължението си за полагане на дължимата грижа спрямо тези кредитори?

в) Необходими ли са допълнителни обстоятелства, които обосновават компетентността на съда по мястото на седалището на дружеството, което не може да удовлетвори вземанията на кредиторите си и при утвърдителен отговор, кои са те?

г) Има ли значение за определянето на компетентния съд по член 7, точка 2 от Регламент „Брюксел Ia“ обстоятелството, че нидерландският синдик на дружеството, което не може да удовлетвори вземанията на кредиторите си, в рамките на законоустановената си функция за осребряване на масата на несъстоятелността е предявил иск за обезщетение за вреди от неправомерно увреждане в полза (но не от името на) кредиторите на несъстоятелността? Резултатът от такъв иск е, че не се разглежда индивидуалното положение на отделните кредитори и че по отношение на синдика третото лице, срещу което е предявен иск в производството, не разполага с всички средства за защита, с които би могло да разполага срещу отделни кредитори.

д) Има ли значение за определянето на компетентния съд по член 7, точка 2 от Регламент „Брюксел Ia“ обстоятелството, че местоживеенето на част от кредиторите, в чиято полза е предявен искът от синдика, не се намира на територията на Европейския съюз?

Въпрос 2

Трябва ли на въпрос 1 да се отговори по различен начин, ако става дума за иск, който е предявен от фондация, чиято цел е да представлява колективните интереси на кредиторите, които са претърпели вреди по смисъла на въпрос 1? Резултатът от такъв колективен иск е, че в съответното производство не се установява: а) къде е местоживеенето на тези кредитори, б) при какви специални обстоятелства са възникнали вземанията на съответните кредитори към дружеството и в) дали спрямо отделните кредитори има задължение за полагане на дължимата грижа в посочения по-горе смисъл и дали то е било нарушено.

Въпрос 3

Трябва ли член 8, точка 2 от Регламент „Брюксел Ia“ да се тълкува в смисъл, че като отмени решението си, с което е обявил, че е компетентен по главното производство, съдът по това производство автоматично губи компетентността си по отношение на иска, предявен от третата страна в производството?

Въпрос 4

а) Трябва ли член 4, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 864/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 11 юли 2007 година относно приложимото право към извъндоговорни задължения (ОВ L 199, 2007 г., стр. 40, наричан по-нататък „Регламент „Рим II“) да се тълкува в смисъл, че „държавата, в която е настъпила вредата“ е държавата, където е седалището

на дружеството, което не може да възстанови вредите, претърпени от кредиторите на това дружество в резултат от нарушението на посоченото по-горе задължение за полагане на дължимата грижа?

б) Има ли значение за определянето на тази държава обстоятелството, че искове са предявени от синдик в рамките на законоустановената му функция за осребряване на масата на несъстоятелността и от представител на колективни интереси в полза (но не от името) на кредиторите на несъстоятелността?

в) Има ли значение за определянето на тази държава обстоятелството, че местоживеенето на част от кредиторите не е на територията на Европейския съюз?

г) От обстоятелството, че между нидерландското дружество в несъстоятелност и неговото главно дружество майка са били налице финансови споразумения, в които с клауза за предоставяне на компетентност за компетентни са определени германските съдилища, а за приложимо — германското право, следва ли, че съгласно член 4, параграф 3 от Регламент „Рим II“ твърдяното непозволено увреждане на ВМА AG е очевидно по-тясно свързано с друга държава, различна от Нидерландия?

Цитирани разпоредби от правото на Съюза

Регламент (ЕО) № 1346/2000 на Съвета от 29 май 2000 година относно производството по несъстоятелност (ОВ L 160, 2000 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 1, стр. 143, наричан по-нататък „Регламент за несъстоятелността“): член 3

Регламент (ЕО) № 864/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 11 юли 2007 година относно приложимото право към извъндоговорни задължения (ОВ L 199, 2007 г., стр. 40, наричан по-нататък „Регламент „Рим II““): член 4

Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (ОВ L 351, 2012 г., стр. 1, наричан по-нататък „Регламент „Брюксел Ia““): член 7, точка 2, член 8, точки 1 и 2

Решения от 18 юли 2013 г., ÖFAB, C-147/12, EU:C:2013:490 (наричано по-нататък „решение ÖFAB“), от 21 май 2015 г., CDC Hydrogen Peroxide, C- 352/13, EU:C:2015:335 (наричано по-нататък „решение CDC“), и от 6 февруари 2019 г., NK, C-535/17, EU:C:2019:96 (наричано по-нататък „решение NK“)

Цитирани разпоредби от националното право

Burgerlijk Wetboek (Граждански кодекс на Нидерландия, наричан по-нататък „BW“)

Член 3:305а, параграф 1 от BW гласи следното:

„1. Фондация или правосубектно сдружение може да предяви иск с цел защита на сходни интереси на други лица, доколкото съгласно устава си представлява тези интереси“.

Правомощие на синдика да предяви така наречения иск Peeters/Gatzen

В решение на Hoge Raad (Върховен съд на Нидерландия) от 14 януари 1983 г., Peeters/Gatzen, NL:HR:1983:AG4521, за първи път е постановено, че синдикът може да предяви иск за обезщетение за вреди от неправомерно увреждане срещу трето лице, участвало в извършването на претърпените от кредиторите на несъстоятелността вреди, дори ако самият несъстоятелен длъжник не разполага с такъв иск. Когато синдикът предявява такъв иск Peeters/Gatzen, той представлява интересите на кредиторите на несъстоятелността. Той предявява иска в техен интерес и постъпленията от него се включват в масата на несъстоятелността.

Кратко представяне на фактите и производството

- 1 Нидерландското дружество BMA NL е специализирано в производството и продажбата на машини за хранителната индустрия. Единоличен собственик на капитала на това дружество е дружеството BMA Groep B. V. (наричано по-нататък „BMA Groep“), което от своя страна е 100% собственост на германското дружество BMA AG. BMA Groep има право да назначава и освобождава управители на BMA NL. През определен период от време за предвидени в устава му управители на BMA NL са назначавани служители на BMA AG. В случай на важни решения и действия на ръководството на BMA NL, е налице задължение същите да се представят за одобрение от BMA Groep, което след това получава одобрението на BMA AG.
- 2 През годините 2004—2011 BMA AG отпуска на BMA NL заеми на обща стойност 38 милиона евро. Финансирането минава през банкова сметка, която BMA NL поддържа в Deutsche Bank Nederland B.V. Наред с това BMA AG поръчителства също за задължения на BMA NL и плаща вноски в капитала му.
- 3 Когато в началото на 2012 г. BMA AG прекратява финансовото подпомагане, BMA NL подава молба за откриване на производство по несъстоятелност. На 3 април 2012 г. BMA NL е обявено в несъстоятелност. Активите от масата на несъстоятелността не са достатъчни за (пълно) удовлетворяване на всички кредитори. 71% от общия размер на временно

приетите необезпечени вземания са на германски кредитори, на първо място самото ВМА АГ и други установени в Германия дружества, които принадлежат към групата на ВМА АГ. Останалите неудовлетворени кредитори са установени в различни държави: Нидерландия, други държави — членки на Европейския съюз, и държави извън Европейския съюз.

- 4 Впоследствие синдикът предявява пред запитващата юрисдикция иск Peeters/Gatzen срещу ВМА АГ в интерес на кредиторите на несъстоятелността. С решение от 23 май 2018 г. запитващата юрисдикция обявява, че съгласно член 3 от Регламента за несъстоятелността е компетентна за разглеждането на този иск.
- 5 На 21 юни 2016 г. е основана Stichting, чиято цел е да представлява интересите на кредиторите на ВМА NL, които са претърпели вреди вследствие от поведението на ВМА АГ. Тя сключва договори за присъединяване с повече от 50 кредитора, чиито вземания като общ размер представляват около 40% от всички приети необезпечени вземания на кредитори, които не са свързани с ВМА АГ.
- 6 На 15 август 2018 г. Stichting подава до запитващата юрисдикция молба за да се допусне встъпване в производството, по което страни са синдикът и ВМА АГ. С решение от 30 януари 2019 г. запитващата юрисдикция уважава молбата и обявява в това решение, че съгласно член 8, точка 2 от Регламент „Брюксел Ia“ е компетентна по отношение на иска, предявен от трета страна в производството. Съгласно тази разпоредба срещу иск от трета страна може да бъде предявен срещу ответника пред съда, сезиран с първоначалното дело.
- 7 ВМА АГ иска от запитващата юрисдикция да преразгледа решенията от 23 май 2018 г. и 30 януари 2019 г. в контекста на решение НК от 6 февруари 2019 г. В това решение Съдът приема, че предявен от синдика иск Peeters/Gatzen не попада в приложното поле на Регламента за несъстоятелността, а по-скоро в приложното поле на (регламента, предшестващ) Регламент „Брюксел Ia“. Запитващата юрисдикция счита, че поради тази причина решението ѝ от 23 май 2018 г. всъщност не може да бъде потвърдено, но си поставя въпроса дали трябва да обяви, че не е компетентна или Регламент „Брюксел Ia“ предвижда евентуално алтернативни основания за компетентност.

Основни доводи на страните в главното производство

Общи доводи

- 8 Както синдикът, така и Stichting са на мнение, че ВМА АГ е действало незаконосъобразно спрямо всички или част от кредиторите на ВМА NL. В

това отношение синдикът твърди, че BMA AG е създадо и поддържа рискова финансова конструкция, която е довела до декапитализация на BMA NL и до свиване на собствения му капитал. BMA AG е създадо в кредиторите погрешното впечатление, че неговото непряко дъщерно дружество BMA NL е кредитоспособно, в резултат на което последното можело да продължава да трупа дългове.

- 9 След години на неограничена ликвидна подкрепа BMA AG внезапно прекратило финансирането в полза на BMA NL, което неизбежно довело до обявяването му в несъстоятелност. Това дружество не е взело предвид интересите на всички кредитори на BMA NL, нито в началото, нито при продължаването, съответно прекратяването на финансовата конструкция. Поради тази причина то е нарушило задължението за полагане на дължимата грижа, което е имало по отношение на тези кредитори, тъй като е било тясно свързано с BMA NL и е разполагало с потенциална възможност за намеса. По-конкретно BMA AG е имало задълбочен поглед и контрол върху (финансовата) корпоративна политика и търговската дейност на BMA NL.
- 10 Stichting също посочва обстоятелството, че кредиторите са разчитали, че BMA NL ще изпълни съществуващите си задължения към тях, тъй като BMA AG ще осигури за целта (и в бъдеще) съответно финансиране. В резултат на внезапното прекратяване на финансирането от неговото главно дружество майка, кредиторите не са могли да предприемат своевременни мерки, за да предотвратят възможността вземанията им спрямо това нидерландското дружество да не бъдат платени.
- 11 Основанието на исковете на Stichting и на синдика са еднакви. Според синдика обаче BMA AG трябва да плати обезщетението за вреди в размер на непогасените задължения на BMA NL към кредиторите в полза на масата на несъстоятелността на BMA NL, докато според Stichting това обезщетение за вреди трябва да бъде платено директно на съответните кредитори. Предявеният от Stichting иск е колективен иск по смисъла на член 3:305а от BW.
- 12 Освен това страните застъпват различни становища относно прилагането на член 7, точка 2 от Регламент „Брюксел Ia“. Съгласно тази разпоредба срещу дадено лице могат да бъдат предявявани иски по дела относно непозволено увреждане, деликт или квазиделикт в съдилищата на мястото, където е настъпило вредоносното събитие. Това място означава както мястото на настъпване вредата (*място на увреждането*), така и мястото на настъпване на събитието, което се намира в причинно-следствена връзка с вредата (*място на настъпване на вредоносното събитие*).
- 13 Становищата на синдика и BMA AG се различават и по отношение на въпроса кое национално право е приложимо съгласно член 4, параграф 1 от Регламент „Рим II“. Съгласно тази разпоредба приложимото право към извъндоговорни задължения, произтичащи от непозволено увреждане, е

правото на държавата, в която е настъпила вредата (*място на увреждането*), независимо в коя държава е настъпил вредоносният факт (*място на настъпване на вредоносното събитие*) и независимо в коя държава или държави настъпват непреките последици от този факт.

Доводи на синдика във връзка с компетентността на нидерландските съдилища и приложимото право

- 14 Синдикът твърди, че съгласно член 7, точка 2 от Регламент „Брюксел Ia“ нидерландските съдилища са компетентни да се произнесат по неговите вземания. Като се позовава на решение ÖFAB, той твърди, че *място на настъпване на вредоносното събитие* се намира в Нидерландия. Според него същността на незаконосъобразното поведение на BMA AG се състои именно в създаването и поддържането на структурна декапитализация на BMA NL. Това действие било извършено в Нидерландия, тъй като по устав седалището на BMA NL било в Нидерландия и дружеството осъществявало търговската си дейност в тази държава и тъй като неговият обезценен капитал трябвало да се намира там.
- 15 Според синдика Нидерландия трябва да се разглежда и като *място на увреждането*, тъй като първоначалните вреди, претърпени от всички кредитори на несъстоятелността, са настъпили в Нидерландия. Тези първоначални вреди съответствали на намаляването на капитала на BMA NL, вследствие на което възможността за удовлетворяване от масата на несъстоятелността била по-малка. Окончателните вреди за отделните кредитори се дължали на този факт. Според синдика обстоятелството, че *мястото на увреждането* е в Нидерландия, е не само причина нидерландските съдилища да се считат за компетентни да се произнесат по неговите искания, но също така води до заключението, че приложимо е нидерландското право.

Доводи на BMA AG във връзка с компетентността на нидерландските съдилища и приложимото право

- 16 BMA AG счита, че компетентни да се произнесат по вземанията на синдика и на Stichting са не нидерландските, а германските съдилища. Основното правило, според което компетентен е съдът по местоживееене на ответника, трябвало да се тълкува стеснително. Освен това компетентността за произнасянето по дадено вземане трябвало да се определя за всяко вземане поотделно, а не за множество вземания, както при иск Peeters/Gatzen или колективен иск.
- 17 Според BMA AG Нидерландия не може да се разглежда нито като *място на настъпване на вредоносното събитие*, нито като *мястото на увреждането*. *Мястото на настъпване на вредоносното събитие* не се намирало в Нидерландия, тъй като BMA AG е извършило всички твърдени действия в Германия, където е седалището на дружеството. Освен това по-голямата

част (71%) от дълговете на BMA NL се отнасяли до установени в Германия кредитори. Не можело Нидерландия да се разглежда и като *място на увреждането*, тъй като ставало дума за чисто финансови вреди, които — при липса на допълнителни обстоятелства — не било възможно да са настъпили на мястото където са активите на BMA NL.

- 18 BMA AG счита, че приложимо е германското право, тъй като разглежда Германия като *място на увреждането*.

Доводи на Stichting във връзка с компетентността на нидерландските съдилища

- 19 Stichting не изразява становище относно приложимото право. По въпроса за компетентността фондацията твърди, че компетентни да се произнесат по нейния иск са нидерландските съдилища. Според нея, ако запитващата юрисдикция не е компетентна за разглеждането на вземанията на синдика, това не означава, че тя не е компетентна да разгледа и нейните вземания, предявени в качеството на третата страна в производството. Съгласно националното процесуално право националният съд по принцип е обвързан по-специално от окончателни решения като допускането на Stichting като трета страна, предявила иск в производството съгласно член 8, точка 2 от Регламент „Брюксел Ia“.
- 20 Stichting счита, че в случая компетентността на нидерландските съдилища също може да се основе на член 8, точка 1 от Регламент „Брюксел Ia“, тъй като уважаването на исковете на синдика (пребиваващ в Нидерландия) зависи от основателността или от неоснователността на предявените от Stichting срещу BMA AG вземания. Затова според фондацията е налице достатъчно тясна връзка между двата иска.

Кратко представяне на мотивите за преюдициалното запитване

- 21 В главното производство не може лесно да се установи къде се намира *мястото на настъпване на вредоносното събитие* и *мястото на увреждането*. Наред с *мястото на настъпване на вредоносното събитие*, *мястото на увреждането* е важно, за да може за се определи кой съд е компетентен за иск във връзка с неправомерно увреждане. Освен това по принцип *мястото на увреждането* има основно значение за приложимото право към неправомерното увреждане.
- 22 Що се отнася до *мястото на настъпване на вредоносното събитие*, срещу BMA AG са налице твърдения, че е нарушило задължението си за полагане на дължимата грижа към кредиторите на несъстоятелността. Поведението, в което всъщност се обвинява, се състои в предприемането и продължаването на (според синдика рисково) финансиране в полза на нейното установено в Нидерландия непряко дъщерно дружество, прекратяването на това

финансиране и липсата на своевременно информиране на кредиторите на това непряко дъщерно дружество за прекратяването. Когато *мястото на настъпване на вредоносното събитие* се определя въз основа на мястото, където са приети решенията за предприемането, продължаването и прекратяването на избраната от ВМА AG форма на финансиране, изглежда, че за *място на настъпване на вредоносното събитие* следва да се счита Германия. Всъщност става дума за решения, които са приети от управителния съвет на ВМА AG в германското седалище на дружеството.

- 23 Противно на посоченото, в решение ÖFAB по аналогичен случай, в който кредиторите на дружество са претърпели вреди, тъй като акционерът в това дружество е позволил последното да продължи да упражнява дейността си, въпреки че е било с недостатъчен капитал, Съдът е приел, че мястото на настъпване на събитието, причинило вредата, е онова, което има връзка с извършваните от дружеството дейности, както и свързаното с тях финансово състояние.
- 24 Делото, по което е постановено решение ÖFAB, се отнася до твърдяна липса на контрол, възложен на ответниците, по отношение на дружество, който е трябвало да бъде упражняван в седалището на дружеството. В настоящия случай обаче не е толкова лесно да се определи мястото на настъпване на събитието, причинило вредата. Става дума за различни основни твърдения, всяко от които се позовава на действия в различни държави членки. В зависимост от съответното твърдение може да се поддържа, че *мястото на настъпване на вредоносното събитие* е в Германия, Нидерландия или страните, в които са установени кредиторите.
- 25 Според запитващата юрисдикция — както по делото, по което е постановено решение ÖFAB — е налице тясна връзка между иска в главното производство и (в настоящия случай) нидерландските съдилища, тъй като вредите се състоят в обстоятелството, че вземанията на кредиторите на нидерландско дружество са несъбираеми. Нидерландските съдилища могат най-добре да преценят какви са последиците от поведението на германското главно дружество — майка за нидерландското дружество, тъй като предоставянето на основната услуга от ВМА NL на кредиторите (производство на машини за хранителната индустрия) се осъществява в Нидерландия и пребиваващият в Нидерландия синдик разполага с информацията за финансовото състояние на това дружество и за вземанията на кредиторите.
- 26 Особеността на главното производство е, че исковете не са предявени от съответните пострадали лица, а от синдика „в полза“ на увредените лица. В това отношение запитващата юрисдикция се позовава на решение CDC. В делото, по което е постановено това решение, пострадалите лица са прехвърлили своите вземания на дружество за правна помощ. Според Съда извършената от първоначалния кредитор цесия на вземания сама по себе си не може да има значение при определянето на компетентния съд по

(разпоредбата, предхождаща) член 7, точка 2 от Регламент „Брюксел Ia“, така че вредоносното събитие трябва да се определи отделно за всяко вземане за обезщетение за вреди независимо от евентуално извършената с него цесия или обединяване.

- 27 Запитващата юрисдикция иска да се установи дали разработените в решение CDC строги правила са приложими и за определянето на *мястото на настъпване на вредоносното събитие* при иск, който е предявен от синдик в полза на кредиторите на несъстоятелността, тъй като при него не става въпрос за прехвърляне или обединяване на вземания, а само за представляването на колективен интерес на основание законоустановената функция на синдика за осребряване на масата на несъстоятелността. Освен това тази юрисдикция иска да се установи дали строгите правила са приложими по отношение на колективен иск като предявения от Stichting на основание член 3:305a от BW. И в този случай става дума по-специално само за представляването на колективен интерес, а не за прехвърлянето или обединяването на вземания.
- 28 Определянето на *мястото на увреждането* в случая е свързано с трудности, тъй като не е ясно къде са настъпили първоначалните вреди. Запитващата юрисдикция обаче е склонна да приеме, че мястото където са активите (масата на несъстоятелността) на BMA NL може да се разглежда като мястото, на което кредиторите на несъстоятелността са претърпели първоначалните вреди от поведението на BMA AG, след което активите на BMA NL са били засегнати по неблагоприятен начин поради прекратяването на финансирането от страна на BMA AG.
- 29 Освен това запитващата юрисдикция иска да установи дали разработеното в решение CDC правило по отношение на прилагането на (разпоредбата, предхождаща) член 8, точка 1 от Регламент „Брюксел Ia“, според което връзката между предявените срещу множество ответници искове следва да се преценява в зависимост от момента, в който са предявени исковите, и възникнали по-късно обстоятелства нямат значение за тази преценка, са приложими и за иск на трета страна по смисъла на член 8, точка 2 от този регламент. Ако това е така, компетентността за произнасяне по иск на трета страна в производството също трябва да се преценява в зависимост от момента на предявяването му.
- 30 Отговорът на този въпрос има решаващо значение в настоящия случай, тъй като първоначално запитващата юрисдикция неправилно е обявила, че е компетентна да разгледа иска на синдика съгласно член 3 от Регламента за несъстоятелността. При отрицателен отговор на посочения въпрос това неправилно решение автоматично ще доведе до загубване на компетентността на запитващата юрисдикция за разглеждане на предявения от Stichting иск на основание член 8, точка 2 от Регламент „Брюксел Ia“, след което и до необходимостта да се постанови решение по въпроса дали е компетентна на друго основание. Напротив, ако посоченото правило,

произтичащо от решение CDC, е приложимо към иск, предявен от трета страна по смисъла на член 8, параграф 2 от Регламент „Брюксел Ia“, съгласно тази разпоредба запитващата юрисдикция остава компетентна да се произнесе по иска на Stichting. Този иск е предявен по-специално след като запитващата юрисдикция е обявила, че е компетентна по главното производство, образувано по иск на синдика.

- 31 Накрая запитващата юрисдикция иска да се установи дали при определяне на приложимото право има значение обстоятелството, че вредите са причинени на кредиторите на несъстоятелността и поради това, че ВМА AG вече не сключва финансови споразумения с непрякото си дъщерно дружество ВМА NL, които предвиждат прилагането на германското право. Тя би искала да се изясни дали в това отношение става въпрос за обстоятелство по смисъла на член 4, параграф 3 от Регламент „Рим II“, от което следва, че непозволеното увреждане е по-тясно свързано с държава, различна от Нидерландия.